

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11268** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 197 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба от "ЛИВ ГРУП" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., [жк], № 223, вх. А, ет. 8, ап. 22, представявано от Управителя В. И. К., чрез адв. Д. К., със съдебен адрес: гр. С. [улица]-132, ет. 3, оф. 3, срещу Решение № 110-108/04.11.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с из. № С240022-023-0002673/13.09.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. срещу „КРОКУС 9-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

С жалбата се твърди, че Решение № ПО-Ю8 04.11.2024г. на Директора на ТД на НАП С. е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и незаконосъобразно е потвърдено от Директора на ТД на НАП - С.. По-конкретно обжалват наложената с постановлението възбрана върху недвижим имот: земя и сграда, Поземлен имот за ДСП млекопреработване по кадастралния план на [населено място], одобрен със Заповед № АБ-277 от 24.07.1984 г. и изменен със Заповед № КР-39 от 22.08.2012 г., заедно с изградените в имота стопански постройки, главен производствен корпус, цех за извара, парова централа, административна сграда, включваща: два склада, гараж и ремонтна работилница, битова сграда, ведно с всички подобрения и приращения в имота., площ 5350 кв.м. находящ се в [населено място], [община], област С. - кв. 94, с граници от 3 страни улици и УПИ 2 - за автосервиз,

кантар пункт, автомивка и кафе, придобит с нотариален акт ПА № 75, том 1, рег. № 730, дело № 73 от 27.03.2024 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 84023.10 лв. – УПИ, УПИ XII-7, площ 4108 кв.м., находящ се в [населено място], [община], област В. Т. - кв. 17, с граници от две страни улици, Сд 233 „Ограничено ползване“ - TLP-AMBER Стр. 3 от 3 УПИ-I – за озеленяване и УПИ IX, придобит с нотариален акт 673, том 4, рег. № 7684, дело № 630 от 03.07.2014 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 11609.60 лв.

В съдебно заседание жалбоподателят Л. ГРУП ООД – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К.. Адвокат К. иска съдът да отмени обжалваното решение, с което е потвърдено постановление за налагане на ПАМ, с което е наложена възбрана върху недвижим имот собственост на жалбоподателя. Счита, че решението е незаконосъобразно и необосновано, поради изложените в жалбата обстоятелства. Процесната обезпечителна мярка е наложена върху имот чужда собственост. Собствеността е придобита с непарична вноска, извършена и вписана по партидата на дружеството в Търговския регистър и Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 23.04.2024 г. Обезпечителната мярка, която е потвърдена с обжалваното решение на директора на ТД на НАП е наложена на 22.05.2024 г. Съгласно Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегия на ВКС по Тълкувателно дело № 7/2012 г. вещно предварителното действие по отношение на недвижим имот, предмет на непарична вноска в капитала на търговско дружество, настъпва от момента на вписването в Търговския регистър на прехвърлянето. Вторичното вписване от Службата по вписвания имало действие единствено по отношение на противопоставимостта на извършената сделка, поради което съгласно константната практика, цитирана в жалбата, проверка, единствено в Службата по вписвания, относно лицето, по отношение на което се налага ПАМ в хода на възложена проверка, не е достатъчна, именно поради това към момента е наложена възбрана и е обременено със съответни тежести имуществото на трето в процеса лице, поради което обжалваното решение на директора на ТД на НАП било незаконосъобразно и моли да бъде отменено.

Ответникът Директора на ТД НА НАП – С. – редовно призован, се представлява от юрк. Д.. Юрисконсулт Д. иска съдът да остави жалбата без уважение и да потвърди процесното решение като правилно и законосъобразно по съображения, изложени в решението. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение за тази инстанция. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуването на спора.

Първоначално жалбоподателят оспорил по административен ред Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С240022-023-0002673/13.09.2024 г. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., срещу „КРОКУС 9-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Постановлението е издадено във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22221723006581-039-002/12.09.2024 г. от А. Л. И.,

главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител ревизия. Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на дружеството със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221723006581-020-001/09.11.2023 г., връчена по електронен път на 30.11.2023г., със срок за извършването ѝ до 29.04.2024 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221723006581-020-002/26.02.2024 г., връчена по електронен път на 29.02.2024 г., Заповед №Р-22221723006581-143-001/02.09.2024 г. за възобновяване на производство по извършване на ревизия., спряно със Заповед №Р-22221723006581-023-001 от 31.05.2024г., връчена по електронен път на 13.09.2024 г.

Ревизията е извършена с цел установяване на задължения по ЗДДС за периода от 03.08.2021 г. до 30.09.2023 г. и по ЗКПО за периода 01.01.2021 г. до 31.12..2022 г. на „КРОКУС 9-7“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Издаден е Ревизионен доклад № Р-22221723006581-092-001/12.09.2024 г., връчен лично на управителя на дружеството „КРОКУС 9-7“ ЕООД на 22.10.2024 г. Съгласно ревизионния доклад са определени допълнително задължения: ДДС за период 03.08.2021 г.- 30.09.2023 г. в размер 734 491,93 лв. - главница и 259 161,44 лв.-лихва, корпоративен данък за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2022 г. - 120 211,78 лв. - главница и 19 632,80 лв. - лихва. Очакваният размер на задълженията бил в големи размери - 1 133 495.00 лв. От извършени справки в информационните системи на НАП, ТР и И. са установени следните данни:

Размерът на активите, които дружеството притежава са в значително по- малък размер от задължението, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото задължение в предполагаемия размер. Съгласно справка от Имотен регистър на Агенция по вписванията дружеството „КРОКУС 9-7“ ЕООД притежава недвижим имот в [населено място] придобит с НА 75, том 1, рег. № 730, дело Ш 73 от 27.03.2024 г. Има данни дружеството да притежава 1 брой МПС. Има данни дружеството да притежава банкова сметка. При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че ревизираното дружество има публични задължения в големи размери по ИД Кз[ЕИК]/2023 г., образувано на 10.08.23 г. при публичен изпълнител. Към 31.10.2024 г. задълженията по образуваното дело били в общ размер на 40 128,06 лв., от които 36 260,08 лв. главница и 3867,98 лв. лихва.

Изложените факти и обстоятелства били достатъчно основание да се счита, че определените задължения на дружеството няма да могат да бъдат събрани или събирането им ще бъде затруднено.

С ПНПОМ нзх. №С240022-023~0002673/13.09.2024 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки върху имущество на „КРОКУС 9- 7“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както следва:

Възбрана върху следните недвижими имоти:

-земя и сграда, Поземлен имот за ДСП млекопреработване по кадастралния план на [населено място], одобрен със Заповед Х&АБ-277 от 24.07.1984 г. и изменен със Заповед N° КР- 39 от 22.08.2012 г., заедно с изградените в имота стопански постройки, главен производствен корпус, цех за извара, парова централа, административна сграда, включваща: два склада, гараж и ремонтна работилница, битова сграда, ведно с всички подобрения и приращения в имота., площ 5350кв.м, находящ се в [населено място], [община], област С. - кв. 94, с граници от 3 страни улици и УПИ 2 - за автосервиз, кантар пункт, автомивка и кафе, придобит с нотариален акт НА Хе 75, том 1, рег. № 730, дело Ха 73 от 27.03.2024 г., с данъчна

оценка (за недвижими имоти) 84 023.10 лв.

Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

ТБ/доставчик на платежни услуги ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА за сумата от 1 042 521,90 лв.

Запор върху следните МПС:

- туристическо ремарке марка BLYSS, модел AX, рег. Х«СВ 0751 ЕВ, рама Х»WB2F35002M4R00301, година на производство 2022 г., със застрахователна оценка 6 950.00 лв.

ПНПОМ с изх. ХеС240022-023-0002673/13.09.2024 г, е връчено на задълженото лице на 22.10.2024 г. на Г. К. М. — собственик и управител на дружеството „КРОКУС 9-7“ ЕООД, БИК[ЕИК].

Изпратено е запорно съобщение на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК с изх. ХйС240022-122»0016367/13.09.2024 г. до СДВР, с което е наложен запор по посоченото по-горе МПС. Изпратено е залорно съобщение на основание чл. 202, ал.1 и ал. 7 от ДОПК с изх. Х«С240022-003-0055203/13.09.2024 г. до „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД. Изпратено е заявление за вписване на възбрана с изх. № С240022-153-0005192/13.09.24 г. до Служба по вписванията [населено място], вписана с вх. Ха2078 от 18.09.24 г.

АО приел, че обжалваното ПНПОМ с изх. ХйС240022-023-0002673/13,09.2024 г. е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити. ПНПОМ е мотивирано, като публичният изпълнител се е позовал на установените от ревизиращия екип факти. В тази връзка РО приел, че публичният изпълнител е издал мотивирано, респективно законосъобразно ПНПОМ, като е посочил максималния размер на сумите, които следва да служат като обезпечение, фактическите и правните основания за издаването му, както и обстоятелствата, обосновавали необходимостта от обезпечаване на публичното вземане.

Предвид това ответникът оставил жалба с вх. №53-03-4455/29.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАПСофия, подадена от „ЛНВ ГРУП“¹ ООД с ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“,[жк]. вх. А. ех. 8, ап. 22, представлявано от управителя В. И. К., срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0002673/ 13.09.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши, публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. срещу „КРОКУС 9-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е Решение №110-108/04.11.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0002673/13.09.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. срещу „КРОКУС 9-7“ ЕООД,

ЕИК[ЕИК].

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки като процесните, съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. Съобразно задължението, произтичащо от чл. 160, ал. 2, вр. чл. 197, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК. Съдът следва да прецени законосъобразността и обосноваването на постановленията и относно това, дали съответства на формата (чл. 196, ал. 1 ДОПК), спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Безспорно е, че вземанията, послужили като основание за образуване на изпълнителното дело са публични държавни, установени окончателно по основание е размер. В такива случаи и при наличие на условията по чл. 195, ал. 1-4 и ал. 6 ДОПК публичният изпълнител може да издаде постановление за налагане на обезпечителни мерки, което съдържа реквизитите, определени с чл. 196, ал. 1 ДОПК. С образуването на изпълнително дело на практика се поставя началото на изпълнителното производство. Налагането на обезпечителни мерки е регламентирано с нормите от Раздел II „Обезпечителни мерки“, Глава двадесет и четвърта „Обезпечения“.

Спорът по делото, предвид мотивите на ответника, изложени в Решение № ПИ-208/06.07.2021 г. и оспорени от жалбоподателя е за това, че имотът е собственост на представляваното от жалбоподателя дружество "ДИВ ГРУП" ООД, ЕИК[ЕИК], като същият е апортиран в капитала на дружеството на 23.04.2024 г. Апортът, или непаричната вноска в дружество е специфично правно действие, при което недвижим имот се отчуждава с транслативен ефект, насочен към прехвърляне на правото на собственост. В случая това е особен вид вещно прехвърлителен производен способ, използван с цел придобиване на участие в капиталово търговско дружество. Когато недвижим имот бъде апортиран в капитала на търговско дружество, той напуска патримониума на вносителя и става собственост на дружеството чрез деривативно придобиване. Вписването на апорта в Търговския регистър поражда вещно-правното действие за придобиване на правото на собственост от дружеството, като в този случай се реализира смесен фактически състав, а относно правните последици от апорта и неговия възмезден характер жалбоподателят твърди, че апортната вноска е възмездна, тъй като тя води до разместване в имуществената сфера на вносителя. Срещу прехвърлянето на вещта в дружеството, вносителят получава дялове и участие в капитала, като транслативният ефект на прехвърлянето настъпва с вписването на дружествения договор в Търговския регистър. От този момент собственик на имота на е дружеството, в чийто капитал същият е апортиран. Въз основа на това жалбоподателят счита, че решението следва да бъде отменено, защото постановлението за възбрана е от 22.05.2024 г., когато имотът е вече прехвърлен на „ЛИВ ГРУП“ ООД чрез апорт, който е вписан в Търговския регистър на 23.04.2024 г. и съгласно правната уредба и съдебната практика, апортирането прехвърля правото на собственост върху дружеството, правейки възбраната неприложима защото по този начин актът е де факто насочен срещу трето лице - новия собственик.

Съдът не споделя изложената от жалбоподателя теза и намира, че решението на АО е правилно и законосъобразно.

Действително приблизително установения размер на задълженията на „КРОКУС 9-7“ ЕООД към датата на ПНПОМ с изх. № 0240022-023-0002673/13.09.2024 г. е голям и в случая с наложената обезпечителна мярка не е нарушен принципът на съразмерност, проведен в ДОПК (чл. 195, ал. 7 от ДОПК и чл. 198, ал. 2 от ДОПК), като не е налице неоправдана намеса в патримониума на данъчно-задълженото лице и не може да се приеме, че с наложеното обезпечение се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, която преследва законът, с наложеното обезпечение дружеството не е възпрепятствано да осъществява дейността си. Нормата на чл. 121, ал. 3 ДОПК следва да се тълкува съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, деклариран в чл. 121, ал. 1 от ДОПК - охрана на събирането на публични държавни вземания. Всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето; балансиране между публичния интерес от събиране на евентуалните бъдещи публични задължения и накърнения частен интерес от наложените обезпечителни мерки.

От събраните по делото доказателства става ясно, че недвижим имот, находящ се в [населено място], общ Г., област С. с площ 5350 кв. м. не е собственост на „КРОКУС 9-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а на „ЛИВ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] и правилно публичният изпълнител се е позовал на справка от Търговки регистър на Агенция по вписванията, където за същия няма вписване за апорт или друго вписване, освен придобиването му от „КРОКУС 9-7“ ЕООД. Отделно от това видно от същата справка на „ЛИВ ГРУП“ ООД с ЕИК[ЕИК] няма никакви вписвания. Разпоредбата на чл. 453 ал. 1, т. 1 ГПК предвижда непротивопоставимост по отношение на вискателя и присъединилите се кредитори на прехвърляния и учредявания на вещни права, които не са били вписани преди възбраната.

С оглед изложеното, може да се направи обоснован извод, че ПНПОМ с изх. № 0240022-023-0002673/13.09.2024 г. е законосъобразно - издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 12, ал. 4, т.1 и чл. 167, ал. 1 от ДОПК, въз основа на мотивирано искане от орган по приходите по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, като са спазени реквизитите за форма и съдържание на акта, предвидени в разпоредбите на чл. 195 и чл. 196 от ДОПК.

Предвид това жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят ѝ следва да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя в размер на 1000 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл.161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 54^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от "ЛИВ ГРУП" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., [жк], № 223, вх. А,

ет. 8, ап. 22, представлявано от Управителя В. И. К., **със съдебен адрес:** гр. С.. [улица]-132, ет. 3, оф. 3, срещу Решение № 110-108/04.11.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с из. № С240022-023-0002673/13.09.2024 г., издадено от П. В. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. срещу „КРОКУС 9-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА от "ЛИВ ГРУП" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., [жк], № 223, вх. А, ет. 8, ап. 22, представлявано от Управителя В. И. К., да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1000 лв. (хиляда лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.